

**ВАЗОРАТИ ТАЪЛИМИ ХАЛҚИ ҶУМҲУРИИ ЎЗБЕКИСТОН
МАРКАЗИ ТАЪЛИМИ РЕСПУБЛИКА**

**БАРНОМАИ ТАЪЛИМИЙ АЗ ФАНИ
ЗАБОНИ ТОҶИКӢ ВА АДАБИЁТ БАРОИ
СИНФИ XI**

Тошканд 2018

Мактуби эзоҳӣ

Дар синфҳои ибтидоии мактабҳои миёна мазмуни донишҳои аз забони модарӣ омӯзонидашаванда мавофиқи нақшаи таълимӣ доир ба намудҳои нутқи шифоҳӣ ва хаттии забони тоҷикӣ, тағйирёбии калимаҳо ва дар ҷумлаҳо ба ҳам пайваस्त шудани калимаҳо, таркиби калима, тартиб додани ҷумла, қоидаҳои беғалат навиштан ва дуруст гузоштани аломатҳои китобиро дар бар мегирад. Инчунин, аз синфи ибтидоӣ сар карда омӯзиш дар доираи Ташкилоти тараққиёт ва ҳамкориҳои иқтисодӣ (англисӣ–Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD)), Барномаи байналмилалӣ баҳогузори донишомӯзон (англисӣ–Programme for International Student Assessment, PISA) ва мониторинги байналмилалӣ сифати таълими математика ва фанҳои табиӣ дар мактаб, ки аз ҷониби Иттиҳоди байналмилалӣ баҳогузори комёбиҳои таълим (англисӣ–Trends in Mathematics and Science Study, TIMSS) ташкил ёфтааст, барои инкишофи саводомӯзии шогирдон дорои аҳамияти муҳим аст.

Мақсади асосии омӯзонидани забони модарӣ дар мактабҳои таълими миёнаи умумӣ (синфҳои I - IV) ба камол расонидани шахси фикри худро шифоҳӣ ва хаттӣ дуруст ва равон баёнкунанда, мустақил ва эҷодкорона фикркунанда, фикри дигаронро дарккунанда, маданияти нутқ ва мулоқотро донанда мебошад.

Вазифаи асосии таълими забони модарӣ дар мактабҳои таълими миёнаи умумӣ: доштани фикри шахсии донишомӯз, дарк намудани фикри дигарон, инкишоф додани босаводона баён намудани нутқи шифоҳӣ ва хаттӣ, ба донишомӯзон дониши доир ба грамматика (доир ба мафҳуми фонетика, лексикология, таркиби калима, сохти калима, морфология, синтаксис, имлои навишт, аломатҳои китобӣ, услубҳои нутқ)-ро инкишоф додан ва аз доираи васеи забони модарӣ истифода бурда, равон, бехато фикри худро баён намуданро омӯзонидан.

Дар таълими ибтидоӣ – барои таъмини саводомӯзии донишомӯзон, дар нутқи шифоҳӣ ва хаттии онҳо ба меъёрҳои адабии нутқ риоя кардан омӯзонидани мешавад.

Даври саводхонӣ аз ибтидои моҳи сентябр оғоз ёфта, то охири декабр, яъне ду чоряки соли таҳсилро фаро мегирад. Чараҳои омӯختани савод аз тайёри бо Иди Алифбо ташкил меёбад. Таълими то алифбо ва даври алифбон саводомӯзӣ бо усули овозии таҳлилии таркибӣ (аналитикию синтетикӣ) амалӣ

мешавад. Мувофиқи тарзи омӯзонидани таҳлилии таркибӣ аз матн ҷумла, аз ҷумла калима, аз калима ҳичо ва овоз, ёки баръакс овоз > ҳичо > калима > ҷумла> матн бо алоқаҳои узвӣ аз яклухт ба қисмҳо, аз қисмҳо ба яклухт нигоҳ карда таҳлил карда мешавад. Ин бошад барои дар асоси мезонҳои дидактикӣ фаъолияти фикрии бошууроноӣ мантиқдори донишомӯзонро инкишоф додан имконият ба вуҷуд меорад.

Аз рӯзҳои аввали саводомӯзӣ дар давраи таълими ибтидоӣ ба инкишофи нутқи донишомӯзон, яъне аз ҳисоби калимаҳои нав боӣ гардонидани фонди луғавии вай эътибори алоҳида дода мешавад.

Забони модарӣ барои инкишоф додани малакаи озодона фикр намудан, фикри дигаронро дарк кардан, фикрҳои худро бо тарзи даҳонӣ ё хаттӣ баён карда тавоништан, бо одамон мулоқоти озодона доштани донишомӯзон хизмат мекунад.

Омӯзиши хусни хат. Базиғаи асосӣ аз омӯзонидани хусни хат тақмилдиҳии беҳато ва зебо навиштани ҳарф, калима, ҷумла ва матн аст. Дар ҷараёни ёд гирифтани навиштан донишомӯз шакли ҳарф, калима ва ҷумларо аз китоб ё тахтаи синф беҳато ва ба қоидаҳои хусни хат риоя намуда кӯчонад, навиштаҳояшро санҷида, хатоҳо ва камбудии графикаи худро бо роҳбарии омӯзгор бояд худаш ислоҳ намояд. Дар ин давра фаъолияти шунида навиштан ҳам тақмил меёбад.

Аз нимсолаи дуҷуми соли хониши синфи 1 сар карда, малакаи хусни хат тақмил дода мешавад. Ҳамчунин дар синфҳои 2-4 бошад дар ҳар дарси забони модарӣ 5-8 дақиқа барои хусни хат ҷудо карда мешавад.

Натиҷаҳои фаъолияти донишомӯз ва талаботи азхудкунӣ:

- Фаъолияти хешро дар рафти дарс намоён карда метавонад.
- Бо китоби дарси қор карда метавонад.
- Мавҳуми нутқи даҳонӣ ва хаттиро бо мисолҳо фарқ карда метавонад.
- Бо маълумотҳои дахлдор чӣ будани калима, ҳичоро медонад.
- Овозҳои садонок ва ҳамсадоро сарфаҳм менамояд, инчунин ҳичо, калима, ҷумларо фарқ карда метавонад.
- Мавҳуми ҷумларо медонад.
- Мазмуни мавзӯҳои омӯхташаванда, қоидаҳои зарурӣ, машқ ва талабҳои онро бо тартиб иҷро менамояд ва фарқ карда метавонад.
- Аз қисми мисолҳои калимаҳои мустақилмаъноро муайян карда метавонад ва аз рӯи намуна аз ӯҳдаи калимаинтиҳобкунӣ мебарояд.
- Аз рӯи расм ва мазмуни он матни ҳаҷман хурди мантиқдор тартиб дода метавонад.

ЗАБОНИ ТОЧИКӢ СИҶИ XI (*ҳафтае 1 соат, ҳамагӣ 34 соат*)

СУХАНВАРӢ ВА ТАЪРИХИ ПАЙДОИШИ ОН (2 СОАТ)

Маданияти суҳан – як соҳаи забоншиносӣ. Ду шоҳаи фанни маданияти суҳан: дурустии нутқ ва фасохати нутқ. Алоқаи фанни маданияти суҳан бо соҳаҳои дигари илми забон: бо услубшиносӣ, луғатшиносӣ, грамматика, илми бадеъ, умумият ва тафовути онҳо.

АСРОР ВА МАДАНИЯТИ СУХАНВАРӢ (2 СОАТ)

Суҳанварӣ ва нигориш. Асрор ва маданияти суҳанварӣ. Суҳанварӣ ва таърихи пайдоиши он. Латофати таъб ва риояи одоб дар санъати суҳанварӣ.

Се усули муҳим дар офариниши суҳан: риояи одоб, барангехтан, мавқеи овардани ҳуччат ва далел. Таъкид бар калимоти муҳим ва тағйири садо ба таносуби калима ва ҷумла.

МЕЪЁРИ АДАБӢ ВА МАДАНИЯТИ СУХАНВАРӢ (5 СОАТ)

Мафҳуми истилоҳи меъёри адабӣ. Меъёри овозшиносӣ ва маданияти суҳан. Хусусиятҳои луғавии калима ва ҳусни баён. Калимасозӣ ва маданияти суҳан. Меъёри сарфию наҳвии забон ва ҳусни баён.

Ду паҳлуи меъёри адабӣ: устуворӣ ва тайиғирпазирии он.

Меъёрҳои талаффузи адабӣ. Қаринаи корбурди овози “у”-и (вои маъруф) ва “у”-и вои маҷхул, истифодаи ноҷоии онҳо ба ивази якдигар. Меъёри истифодаи “ё”-и маъруф ва “ё”-и маҷхул, ғалатҳо дар ин бобат.

Меъёри луғавӣ. Ҷиҳатҳои мусбат ва манфии истеъмоли калимаю таъбирҳои омиёна ва шевагӣ дар забони адабӣ. Ҷараёни фаъолияти имрӯза дар боби иваз намудани унсурҳои вомии русӣ-байналмилалӣ бо ҳаммаъноҳои тоҷикӣ.

Меъёри калимасозӣ. Пасванди “-ӣ” ва мавриди сӯиистифодаи он: пасванди “-ҷӣ” ва “-гарӣ”, сабабҳои сӯиистифодаи онҳо дар солҳои охир: истифодаи номавриди нимпасвандҳои **-кунӣ, -шавӣ, -ёбӣ, -барӣ, -диҳӣ** дар калимасозӣ бо калимаҳои “**ангез** ва **омез**”, сохта шудани калимаҳои мураккаб, нодуруст истифода шудани онҳо ба ҷойи ҳамдигар. Бо дефис сохта шудани исм ва сифатҳои таркибӣ, ғалатҳо дар ин боб.

Меъёри сарфӣ. Нуқсонҳо дар корбастӣ исмҳои муайяну номуайян ва қаринаи онҳо. Интиҳоб ва корбасти дурусти категорияи ҷамъбандии исм, ҷонишинҳо. Усулҳои ҷамъбандии арабӣ ва сӯиистифодаи онҳо дар матбуоти солҳои 90, ҷамъбандии дукарата ва иллатҳои он.

Меъёрҳои наҳвӣ. Қаринаҳои ҳаммаъно дар соҳаи ибораҳои исмӣ. Қолабҳое, ки бо як ва ду воситаи наҳвӣ сохта шудаанд. Қаринаҳо дар боби ибораҳои феълӣ. Истифодаи нобарҷои пешояндҳо ва пасояндҳо дар таркиби ибораҳои феълӣ. Такрорӣ Навиштани иншо.

ХУСУСИЯТҲОИ КОММУНИКАТИВИИ НУТҚ (1 СОАТ)

Навъҳои нутқ (овозӣ, ботинӣ, зоҳирӣ, диалогӣ, монологӣ, шифоҳӣ, хаттӣ, адабӣ, шевагӣ, воизона, шоирона) ва хусусияти онҳо.

ҲАСОҲАТИ НУТҚ (1 СОАТ)

Ҳасоҳати калом ва дақиқбаёнӣ. Ҳасоҳати нутқ чун ҷузъи таркибии балоғати нутқ. Ҳасоҳат ва балоғати нутқ. Қисмҳои балоғат. Омилҳои нутқ ғасеҳ. Истифодаи санъатҳои бадеӣ ва оҳанг – интонатсияи муассир дар нутқи ғасеҳ.

РАВШАНИИ НУТҚ (1 СОАТ)

Ифодаи равшан ва ҳамафаҳми фикр чун муҳимтарин аломати нутқи ғасеҳ. Махсусияти нутқи равшан дар шоҳаҳои мухталифи услубҳои нутқ.

БАМАВРИДИИ НУТҚ (1 СОАТ)

Мақоми ҳосаи нутқи бамаврид дар байни навъҳои нутқи ғасеҳ. Интиҳоб ва корбасти воситаҳои забон дар ин ҳели ғасоҳати суҳан мувофиқи мақсад ва вазъият. Ҳикмати “Ҳар суҳан ҷоеву ҳар нукта мақома дорад” чун пояи ташаққули нутқи бомаврид.

ТОЗАГИИ НУТҚ (1 СОАТ)

Тозагии нутқ ва мувофиқатии он ба меъёрҳои адабӣ. Таъсири мутақобилаи калимаҳои воҷӣ дар нутқи тоза. Унсурҳои барзиёдати дар нутқ. Иҷрои машқҳо аз диди маданияти суҳан.

КЎТОҲИИ НУТҚ (1 СОАТ)

Тавзеҳи кӯтоҳбаёнӣ чун яке аз шартҳои балоғати нутқ. Омилҳои таъмингару кӯтоҳбаёнӣ.

ДОРҲИ ВА РАҲГОРАНГИИ НУТҚ (1 СОАТ)

Дорӣ ва раҳгорангии нутқ чун яке аз умдатарин сифатҳои иртиботи нутқ. Дорӣ ва раҳгорангии забони асарҳои бадеӣ ва илмӣ устод Садриддин Айнӣ.

ИҲОДАНОКӢ ВА ВОСИТАҲОИ ТАСВИР ДАР НУТҚ (5 СОАТ)

Нутқи бадеӣ ва образнокӣ дар он. Унсурҳои таъмингари ифоданокии нутқ. Ифодаҳои услубӣ: эпитет, метафора, монандӣ, метаномия, муболиға, киноя,

таъриз. Мақоми забони асари бадеӣ дар ҳайати забони адабӣ. Иҷрои машқҳо аз диди маданияти суҳан.

ТАНЗИМИ СУХАН Ё ХУД СУХАНПАЙВАНДӢ (2 СОАТ)

Панҷ омили муҳими суҳанпайвандӣ (даромади суҳан, тарҳи матлаб ва тақсимоти он, нақли воқеа, исботи муддао ва ҳалли шаклҳо, ғурӯди суҳан ва ҳусни хотима). Таъсири суҳанронӣ бар ҳадафи шунаванда. Тарзи баёни афкор. Машқи овоз ва нафаскашӣ. Иҷрои машқҳо аз диди маданияти суҳан.

КОРБАРӢ БО ҲУЧҚАТ ВА САНАДҲОИ РАСМӢ (2 СОАТ)

Аннотатсия. Тақриз.

Такрор ва ҷамъбасти мавзӯҳои омӯхташуда (1 соат)

Кори санҷишӣ (2 соат)

Барои омӯзиши мавзӯҳо – (28 соат)

Такрор ва ҷамъбасти мавзӯҳои омӯхташуда (1 соат)

Кори санҷишӣ – (2 соат)

Ҷамъ: (34 соат).

АДАБИЁТ СИҶФИ Х1

(68 соат, ҳар як ҳафта 2 соат)

Сарсуҳан. Нақши адабиёт дар ҷомеа (1 соат)

Адабиёти бадеӣ дар шғуду камолоти маънавии инсон воситаи асосӣ мебошад. Аҳамияти адабиёт дар соҳиби ғазилатҳои беҳтарин, ба сифати шахси озод ва мустақил ташаккулёбии ӯ ва худтарбиякунияш.

I. АДАБИЁТИ НАВИНИ ТОҶИК (45 СОАТ)

Садриддин Айни (4 соат)

Маълумот оиди ҳаёт ва фаъолияти эҷодии адиб. Маҳорати нависандагии Айни. Мақоми Айни дар пешрафти адабиёти тоҷик. Ҳисси ватандӯстӣ ва башаргароӣ дар осори Айни

Абулқосим Лоҳутӣ (3 соат)

Ҳасби ҳоли шоир. Фаъолияти шоирии Лоҳутӣ. Оворагиҳои зиндагӣ. Саҳми Лоҳутӣ дар адабиёти тоҷик ва дастгирии ҷавонони эҷодкор.

Пайрав Сулаймонӣ (2 соат)

Ҳасби ҳоли шоир ва фаъолияти эҷодии ӯ. Шеърҳои бо сабки нав сурудаи Пайрав. Таҳлили ашъори ӯ.

Ҳабиб Юсуфӣ (2 соат)

Тарҷумаи ҳол ва фаъолияти эҷодии Ҳабиб Юсуфӣ дар солҳои сиюм. Мавзӯи даъват ба ҳифзи Ватан ва тасвири қаҳрамони фарзандони мардуми мо дар мубориза ба муқобили фашизм.

Мирзо Турсунзода (3 соат)

Эҷодиёти М. Турсунзода дар охири солҳом 40-ум ва панҷоҳум. Тарануми сулҳу дӯстии халқҳо дар силсилаи шеърҳои «Қиссаи Ҳиндустон» ва дигар ашъори шоир. Эҷодиёти солҳои 60-уми М. Турсунзода. Маҳорати дostonсароии Турсунзода. Тасвири ҳаёти халқ дар достони «Чароғи абадӣ».

Сотим Улуғзода (3 соат)

Зиндагином ва осори адиб. Маҳорати нависандагии Улуғзода. Осори насриву драмативӣ ӯ. Композитсияи асар.

Чалол Икромӣ (3 соат)

Заминаҳои навишта шудани сегонаи адиб, мавқеи нависанда дар ташаккули насри муосири тоҷик; инъикоси таҳаввулотии сиёсӣ дар зиндагии иҷтимоии аморати ибтидоии садаи бистум аз нигоҳи нависанда.

Фазлиддин Муҳаммадиев (3 соат)

Масъалаи маънавият ва ахлоқи муосирон дар повестҳои «Шоҳии япон» ва «Варта»-и Ф. Муҳаммадиев. Таҳлили характери инсон дар ҳикояҳои «Даъво» ва «Рӯзи дафни Усто Оқил».

Мӯъмин Қаноат (3 соат)

Тараннуми табиат ва зебоии он дар шеърҳои тасвирии Мӯъмин Қаноат. Инъикоси мавзӯи ватандӯстӣ ва ҳимояи Ватан дар достони «Сурӯши Сталинград». Инъикоси таърихият ва шинохти шахсияти Сино дар достони «Ғаҳвораи Сино».

Лоик Шералӣ (3 соат)

Мавзӯи таърихият, ҳудогоҳиву худшиносӣ дар ашъори солҳои 90-уми Лоик. Тараннуми васфи зан ва модар дар ашъори Лоик Шералӣ.

Бозор Собир (3 соат)

Тарҷумаи ҳол ва осори Бозор Собир. Тасвири ифтихори миллӣ ва ватанхоҳӣ дар шеърҳои даврони Истиқлолияти Бозор Собир. Таҳлили шеърҳои тасвирии ӯ.

Саттор Турсун (2 соат)

Тарҷумаи ҳоли нависанда. Инъикоси рӯзгори халқ ва маънавиёти ҳамзамонон дар ҳикояҳои Саттор Турсун. Тасвири проблемаҳои таърихӣ ва рӯйдодҳои замони муосир дар романи «Се рӯзи як баҳор» ва дигар асару романҳои нависанда, ки дар даврони Истиқлолият инишор шудаанд.

Фарзона (2 соат)

Маълумот оиди ҳаёт ва фаъолияти эҷодии шоира. Васфи зан ва модар, кадру манзалати занон дар ашъори Фарзона. Ашъори ба манзараҳои табиат бахшидаи шоира.

Меҳмон Бахтӣ (2 соат)

Ҳаёт ва эҷодиёти Меҳмон Бахӣ. Нақши ададиб дар рушди назм, наср ва драматургияи тоҷик. Мавзӯи таърихият ва худшиносӣ дар асарҳои М. Бахтӣ.

Абдулҳамид Самадов (2 соат)

Ҳаёт ва эҷодиёти Абдулҳамид Самадов. Таҳаввули эҷодии нависанда баъди солҳои навад.

Баҳманёр (2 соат)

Тарҷумаи ҳоли нависанда. Инъикоси рӯзгори халқ ва маънавиёти ҳамзамонон дар ҳикояҳои Баҳманёр. Маҳорати эҷодии адиб.

Кори назоратӣ. Иншо ва таҳлили он (2 соат)

Такрор (1 соат)

II. АДАБИЁТИ ТОҶИКИ ЁЗБЕКИСТОН ДАР ЗАМОНИ ИСТИҚЛОЛ (11 СОАТ)

Ташаккули назм дар замони истиқлолият (4 соат)

Истиқлоли Ёзбекистон ва чун шоҳаи алоҳида ривоч ёфтани адабиёти тоҷик дар таркиби адабиёти Ёзбекистон. Маълумот оиди ҳавзаҳои адабии адабиёти тоҷик. Таҳаввул ва тақомули шеърӣ тоҷикӣ дар ин давра. Намояндагони он.

Ташаккули наср дар замони истиқлолият (4 соат)

Инкишофи наср дар баробари назм дар замони истиқлол. Тарғиби мавзӯҳои худшиносӣ, ватандӯстӣ, ахлоқи ҳамида,

анъанаҳои миллӣ дар асарҳои насрии адибони тоҷик.
Намояндагони он.

Кори назоратӣ. Иншо ва таҳлили он (2 соат)
Такрор (1 соат)

III. АДАБИЁТИ ЁЗБЕК (4 СОАТ)

Эркин Воҳидов (2 соат)

Ҳасби ҳоли Э. Воҳидов. Мероси адабии шоир. Маҳорати суҳанофарии шоир. Қирраҳои ба худ хоси лирикаи Э. Воҳидов.

Ўткур Ҳошимов (2 соат)

Ҳасби ҳол ва фаъолияти адабии нависанда. Тасвири ҷоннокӣ модар, писар ва образҳои дигар дар бобҳои аз қиссаи “Қорҳои дунё” гирифташуда. Хусусиятҳои бадеии асар. Нишон додани меҳнати беқиёси модар дар ҳақи фарзанд.

IV. АДАБИЁТИ ҶАҲОН (4 СОАТ)

Гёте (2 соат)

Тарҷумаи ҳол ва фаъолияти эҷодии адиб. Гёте ва Ҳофиз. Гёте-шефтаи адабии тоҷик. Мазмун ва мундариҷаи “Девони Ғарбиву Шарқӣ”.

Сергей Есенин (2 соат)

Ҳаёт ва эҷодиёти шоир. Алоқамандии Есенин бо адабии Шарқ. Муносибати ӯ бо мардуми мо. Есенин ва Ёзбекистон. Таҳлили шеърҳои шоир.

Кори назоратӣ. Иншо ва таҳлили он (2 соат)
Такрор (1 соат)

Асарҳои муҳим барои дар синф ва мустақилона хондан ва ҳифз кардани донишомӯзон:

“Ёддоштҳо”-и Айнӣ.

Шеърҳои достонҳои Лоҳутӣ.

“Дувоздаҳ дарвозаи Бухоро”-и Ҷалол Иқромӣ.

“Ривояти суғдӣ”-и С. Улуғзода.

Ашъори Пайрав Сулаймонӣ.

Ашъори Ҳабиб Юсуфӣ.

Ашъори М. Турсунзода.

Ҳикоя ва повестҳои Ф. Муҳаммадиев.

“Се рӯзи як баҳор”-и С. Турсун.

Ҳикояҳои Абдулҳамид Самадов.

“Мавҷҳои Днепр”-и Муъмин Қаноат.

Ашъори лирикии Бозор Собир.
"Куплиёт"-и Лоик.
"Девон"-и Фарзона.
Адабиёти замони истиқлол.